

Дата прийняття:	04/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	04/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF KURT v. AUSTRIA (Application no. 62903/15)
Зміст:	<p>У липні 2010 року заявниця звернулася до поліції у зв'язку з тим, що чоловік застосував до неї насильство. Вона стверджувала, що чоловік її бив уже декілька років, і ситуація погіршувалась. Поліція зазначила, що в заявниці були наявні сліди тілесних ушкоджень. Надалі було видано заборонний припис чоловікові заявниці Е. Цей припис забороняв Е. наближатись до їхнього спільного будинку, а також до будинку батьків заявниці впродовж 14 днів. Е. виконував умови припису, і нових повідомлень про випадки домашнього насильства не надходило.</p> <p>Незважаючи на відмову заявниці надати свідчення, 2011 року суд визнав Е. винним у нанесенні тілесних ушкоджень та особливо небезпечній поведінці і призначив йому покарання у виді трьох місяців позбавлення волі зі встановленням іспитового строку на три роки.</p> <p>До травня 2012 року до поліції нових повідомлень про випадки насильства Е. над заявницею не надходило.</p> <p>У травні 2012 року заявниця звернулася до суду із заявою про розлучення. Цього ж дня вона повідомила в поліцію про зґвалтування її чоловіком і про його погрози; вказала, що він її бив, іноді бив дітей. Заявниця боялася свого чоловіка і заявила, що хоче захистити себе та своїх дітей; поліція знову видала заборонний припис Е.</p> <p>Два дні потому Е. прийшов до поліції, вимагаючи надати йому можливість поспілкуватися з його дітьми. Користуючись моментом, поліція провела опитування Е., зокрема, чи бив він своїх дітей. Е. вказав, що декілька разів бив дітей, проте заради «виховної мети» і без агресії; відзначив, що його діти є для нього всім.</p> <p>25 травня 2012 року Е. прийшов до школи, де навчались його діти А. та Б. і запитав учительку, чи може він поспілкуватись зі своїм сином наодинці. Вчителька, яка пізніше вказала, що не була поінформована про проблеми в сім'ї, погодилась. Коли А. не повернувся до класу, вчителька почала його шукати. А. знайшли в шкільному підвалі,</p>

	<p>застреленим у голову. Його сестра Б., яка була свідком подій, поранена не була.</p> <p>Поліція негайно видала ордер на арешт і розпочала розслідування, однак пізніше Е. був знайдений мертвим у своїй машині того ж дня. Він вчинив самогубство з використанням вогнепальної зброї.</p> <p>У лютому 2014 року заявниця ініціювала провадження про притягнення винних осіб до відповідальності. Вона стверджувала, що прокуратурі варто було клопотати про обрання Е. запобіжного заходу у виді тримання під вартою до суду, як тільки вона звернулася до поліції за фактом домашнього насильства та ризику завдання шкоди її сім'ї. Зокрема, заявниця заявляла вимогу про стягнення моральної шкоди.</p> <p>У листопаді 2014 року суд відхилив скаргу заявниці, зазначивши, що, маючи на руках відповідну інформацію, органи влади не вбачали ризику для життя А.</p> <p>Подані апеляційна та касаційні скарги заявниці також були відхилені у січні та квітні 2015 року відповідно.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Відсутність порушення статті 2 Конвенції (право на життя).